

ارتقای زودرس واستادی نارس

سیدآیت‌الله میرزایی جامعه‌شناس

موسسات آموزش عالی در ایران بیش از آن که به استادی این و آن نیاز داشته باشند، به پادداشت حقیقت جویی به‌مثابه غایت علم نیازمندند. اما رواج علم‌بازی به شیوه جویندگان استادی، به غایت از این حقیقت‌جویی فاصله دارد. «هشت سال برای خودم فرصت گذاشتم که از درجه استادیاری به استادی برسم»، این بخشی از سخنان یک عضو هیأت علمی در یکی از دانشگاه‌های ایران در آغاز بازی استاد شدن بود. این تازه کار جوینده استادی، به امیداستاد شدن همه را داشت، همه جا بود، هر جاسفره امتیازآوری پهن بود، بر سر آن بود.آیین‌نامه‌های وزارت علوم را از بر بود.امتیازات مدیریتی، فرهنگی، علمی و… همه را می‌دانست.او که از هر شگردی برای استاد شدن بهره می‌برد،هیچ پست ربطی و بی‌ربطی را در نمی‌کرد.می‌گفت: وقتی عضو هیأت علمی شدی «فقط باید به فکر استاد شدن باشی و وقتت را تلف نکنی»، «اگر استادی را بگیری همه مزایا به سوی تومی آیند.اما استادیار باشی نه پایان نامه می‌توانی بگیری نه کلاس در خوری،نه پستی و مقامی،هر چند از نظر علمی قوی باشی». پس هر طور می‌توانی باید «زوداستاد شوی.»از خوش اقبالی، دولتش یار بود و با فراهم آمدن اسباب قدرت و کسب مدیریت بر شتاب استاد شدن افزود و از بهره انتصابی مدیریت سود فراوان برد.عضو همه نوع کمیسیون، شورا و هیأتی شد. خیلی زود بر کرسی ریاست نشست و ارتقای خودش و دیگران را مدیریت می‌کرد. نامش بر پایان هر نامه‌ای بود. جمله‌ای راه‌اندازی کرد، خودش شد سر دبیرش. سپس مجله دوم را و عضو تحریر به مجلات دیگر هم شد. در بیشتر شماره‌های مجلاتش مقاله داشت. همه چیز می‌نوشت، همه جامی‌نوشت. البته به مدد دانشجویان بی‌مزد و مواجب دانشجویان را امتیاز می‌دانست. در راهنمایی، مشاوره و داوری پایان‌نامه‌ها حد و مرزی نمی‌شناخت. خوب می‌دانست هر پایان‌نامه مزایای مادی و معنوی وافری دارد. هر دانشجویی موظف بود مقاله‌ای را با رعایت اولویت، مزین به نیم‌نام وی کند و گرنه اذن دفعاع نمی‌یافت. به مدد تعهدنامه‌ها و آیین‌نامه‌ها، دانشجو موظف بود ایندهایش را به نام استاد راهنما به عنوان مالک اصلی (نویسنده اول) مقاله چنپ کند. باران امتیاز بود که از هر سو بر جوینده استادی باریدن گرفت. جوینده استادی کثیرالانتشار بود، اما کم مطالعه. گذر به استادی، فرصتی برای مطالعه و موختن باقی نمی‌گذاشت و پروژه استاد شدن همه وقت وی را می‌گرفت تا این که بالاخره زودتر-از بر نامه‌اش «گذر از استادیاری به استادی را کمی بالاتر از ۴۰ سالگی جشن گرفت.» آن‌چه آمد روایتی مختصر از شیوه خاص گذر به استادی در مراکز آموزش عالی ایران در روزگار ماست. روایتی از «رتقای زودرس و استادی نارس».روایتی که در هر موسسه آموزشی و پژوهشی بیش و کم وجود دارد. توشه این راه «شعبده‌بازی با آیین‌نامه‌های ارتقا»ی وزارت علوم و کمی «بند و بست» بوروکراتیک و داشتن روحیه فرصت‌طلبی و مصلحت‌بینی است. نباید فراموش کرد که همنشینی با قدرت و نشستن بر مسند مدیریت و ریاست بر شتاب «رتقای زودرس» و نیل به «ستادی نارس» می‌افزاید. پایان این راه، تولید استانی اغلب نارس است. در این راه، استاد شدن هدف اصلی و حقیقت‌جویی هدف فرعی است. در این بازی با دلم تا جای ارزش دارد که به کار استاد شدن آید. اگرچه استاد می‌شوی اما صاحب‌نظر نمی‌شوی. بی‌دلیل نیست که بر خیل استادان افزوده می‌شود اما صاحب‌نظر نداریم. اما راه دیگری هم هست و البته همواره جویندگانی داشته است و آن راه جویندگان علم با هدف حقیقت‌جویی است؛ راهی سخت، دشوار و ناهموار با پیچیدگی‌های خاص. غایت این مسیر ارتقا نیست، انتهای این مسیر روشن نیست. جشن پایان می‌دهد، چون پایانی ندارد. در این مسیر میل به حقیقت‌جویی مجالی برای استاد شدن با میل به قدرت و کسب مدیریت باقی نمی‌گذارد. استادی موضوعی فرعی است که اگر محقق شود همراه با پختگی، شایستگی و احترام در میان اجتماع علمی است. اگر ارتقای به‌شاد ماهیتا بر ارتقای علمی از طریق بند و بست و همنشینی با قدرت و نشستن بر مسند مدیریت و ریاست و بازی با آیین‌نامه‌ها منتهی است. هستند کسانی که حقیقت‌جویی را فدای مصلحت‌بینی و فرصت‌طلبی نمی‌کنند

آکادمی ایرانی باید میدان تعامل این یویندگان حقیقت باشد نه میدان بازی آن جویندگان استادی. بخشی از این بازی سراسری ارتقای زودرس استادان نارس در نظام آموزش عالی ما ناشی از تمرکز گرایی شدید در وزارت علوم و فقدان استقلال نهادهای علمی و نقش تسهیل‌کننده همین آیین‌نامه‌های فراگیر ارتقا در وزارت علوم است. در این بازی استادی نباید نقش آیین‌نامه‌های ارتقای وزارت علوم را نادیده گرفت. موضوعی که خود مجال دیگری نیاز دارد. تمرکز منابع، فرصت‌ها و مزایا در رتبه استادی بر میل به این بازی افزوده است.

اکنون بازی استادشدن به یک بازی سراسری و فراگیر در همه مراکز آموزشی و پژوهشی ایران تبدیل شده است. در این راه جویندگان استادی، «فیات علم» یعنی «حقیقت‌جویی» را وا نهاده‌اند.

اشاره

تشکیل ستاد مشترک

در حوزه تولید محصولات ارگانیک

رییس شورای اسلامی شهر تهران گفت: در بحث کیفیت زندگی، مهم‌ترین شاخص سلامت است با این وجود سلامت آب، هوا، خاک و غذایی بشر در معرض خطر قرار گرفته است. وی درباره رویکرد شورای چهارم شهر نسبت به ادامه روند برنامه‌های شهرداری درباره ترویج تولیدو مصرف محصولات کشاورزی طبیعی وارگانیک اظهار داشت: مصوبه شورای سوم به‌قوت خود باقی است و خاتم‌التکار که بانی اصلی تصویب این مصوبه بوده‌اند نیز در کابینه دولت پست گرفته‌اند که این امر باعث می‌شود پیگیری این برنامه یک پشتوانه اجرایی پیدا کند. مسجدجامعی ادامه داد:فکر می‌کنم کاری که من هم به‌عنوان رییس شورا و هم به‌عنوان یک وظیفه شخصی می‌توانم انجام بدهم این است که ارتباط این مصوبه را با دستگاه‌های اجرایی فراهم کنم و از وزارت کشاورزی ووزارت بهداشت نیز بخواهم وارد این مقوله شوند. وی با بیان این که بعضی موارد در زمینه ترویج فرهنگ تولیدو مصرف محصولات ارگانیک وجود دارد که زیرساخت‌های آن به شورا و شهرداری مربوط نمی‌شود، گفت: در شورای شهر تهران به‌دنبال این هستیم که ستادی را با حضور نمایندگان شورا و شهرداری و دستگاه‌های اجرایی برای توسعه و ترویج محصولات کشاورزی طبیعی وارگانیک به‌وجود بیاوریم.

پرویز کردوانی: عمر آبی ایران تا ۶۰ سال دیگر است

پرویز کردوانی، استاد برجسته کویرشناسی وچهره‌مندگار کشورمان گفت: عمر آبی ایران تا ۶۰سال دیگر است. کردوانی در جلسه شورای شهر گرمسار تصریح کرد: باید برای کم‌آبی فکری اساسی کرد و یکی از مهم‌ترین مشکلات مادر استفاده از آب این است که لولویت استفاده از آبهای سطحی این است که از آب‌های سطحی برای

Info@ baharnewspaper.com

گزارش

حمیدرضا محمدی

دانشگاه‌های تهران، بر آن شدند تا همایشی را به بهانه «بازاندیشی در دیدگاه‌ها»ی ایشان برگزار کنند. این مراسم که صبح دیروز، جمعه ۲۲ شهریور، در تالار امیرالمومنین مرکز دایره‌المعارف بزرگ اسلامی منعقد شد، چهره‌هایی را به خود دید که همه از آن دست افرادی بودند که ارتباط نزدیکی با طالقانی یا اندیشه‌هایش داشتند.

«ابتدا «طاهره طالقانی»، دختر آیت‌الله، برای حاضران دقایقی کوتاه سخن گفت: «سه محور صداقت، آزادی و مردمی بودن از ویژگی‌های خاص پدر بود که ما در زندگی لمس می‌کردیم. ایشان معتقد بودند که برای بشر چیزی مطلوب‌تر از آزادی نیست و سلب آزادی در همه شئون چنان ظلمی است که نمی‌توان آن را نادیده و سهو گرفت. در میدان عمل و اندیشه آزاد است که استعدادها و ذوق‌ها بیشتر رشد می‌کند و بالنده می‌شود. آزادی وجهی از وجوه توحید است و توحید یعنی آزادی بشر از غیر خدا. هر عقیده‌ای که بشر را محدود کند ضدبشری است، چون شرک و بت‌پرستی است که از آن به وجود می‌آید. ایشان می‌گفتند که باید شرایط رشد و بروز استعدادها فراهم شود تا همه آن‌طور که در توان‌شان هست، خود را نشان دهند. هر چند که باید بیشتر به دنبال علم و فهم بود تا بتوان حضور پر رنگ‌تری در اجتماع داشت و وظیفه خود را بهتر انجام داد.»

سپس «سیدمحمد مهدی جعفری» با محوریت «پرتویی از قرآن؛ تفسیر طالقانی» ایراد سخن کرد و از شرایط سخت برای برگزاری چنین برنامه‌هایی گفت: «جریان اجتماعی از دهه ۶۰ برای ما این را پیش آورد که اجازه نمی‌داد پرن طالقانی و شرعیتی مراسم بگیریم. ما هم ناچار بودیم به شکل محدود، با افراد معدود این کار را به انجام برسانیم، به همین دلیل هم هست که پس از ۳۶ سال از شهادت دکتر شرعیتی و ۳۳ سال از درگذشت آیت‌الله طالقانی، روز به روز بر تشنگان درک آن‌ها افزوده می‌شود.

آن‌هایی که جوانان را سرنش می‌کنند که چرا دین گریز هستند باید دید چه دینی بر آن‌ها عرضه می‌شود. باید گذاشت تا مردم خود، سرنوشت‌شان را به‌دست بگیرند. آیت‌الله طالقانی پس از اتمام دروس حوزوی، با همه قوا ایستادند و حتی به زندان رفتند تا تعلیمات خدا را عمیقاً نشان دهند. دین برای آزادی مردم است و رسول یعنی آگاهی‌بخش. ایشان بارها روی مساله قسط و عدل تاکید داشتند که مردم خودشان باید قیام کنند.» وی در ادامه سال ۱۳۱۸ گفت که آیت‌الله طالقانی از قم به تهران آمد: «در وقتی به

محیط زیست

وزیر نیرو خبر داد

نیمی از دریاچه ارومیه خشک نمکی شده‌است

وزیر نیرو از کاهش حجم آب دریاچه ارومیه به کمتر از یک سوم میزان نرمال خبر داد و گفت: درحال حاضر دریاچه ارومیه در شرایط کاهش سطح و عمق آب است و حجم آب موجود در این دریاچه به کمتر از ۱۰ میلیارد مترمکعب آب نمک اشباع شده رسیده است. حمید چیت‌چیان پس از بازدید از دریاچه ارومیه در روز پنجشنبه اظهار کرد: حجم آب این دریاچه در شرایط نرمال ۲۲میلیارد مترمکعب است اما اکنون حدود نیمی از این دریاچه خشک و به‌طور کامل نمک شده‌است. وی با تاکید بر این که در سایر مناطق دریاچه ارومیه نیز عمق آب کم و شدت تبخیر بالاست، گفت: میزان شوری آب دریاچه بسیار بالا رفته و به شرایط اشباع نمک رسیده است و ادامه این روند موجب می‌شود که بخش بیشتری از دریاچه دچار مشکل شود. وزیر نیرو پس از بازدید از رودخانه‌هایی که آب آن‌ها به دریاچه ارومیه می‌ریزد نیز گفت: مشخص شد مسیر خشک شده در بعضی مناطق به ۲۰ کیلومتر رسیده، آب رودخانه‌ها پخش شده و حتی به قسمت تر دریاچه نرسیده، بر اثر تبخیر از بین می‌رود. چیت چیان با تاکید بر گسترش فعالیت‌های کشت و زرع در اطراف دریاچه ارومیه، تصریح کرد: گسترده‌گی کشاورزی باعث برداشتهای گسترده و بی‌رویه از منابع آب‌های زیرزمینی شده و بر بی آن نفوذ آب شور به این منبع افزایش یافته است. وی با تاکید بر شناسایی و تصویب ۱۴راهکار برای نجات دریاچه ارومیه، گفت: مجموع اعتبار مورد نیاز برای عملیاتی کردن این راهکارها ۱۳ هزار و ۲۰۰میلیارد ریال برآورد شده و قرار بود در سال ۱۳۹۰ و در نخستین گام، حدود دوهزار و ۲۵۰میلیارد ریال برای اجرای این راهکارها تخصیص یابد اما تنها فقط ۲۰ درصد این میزان پرداخت شد بلکه برای اجرای بعضی پروژه‌ها از جمله بارورسازی ابرها و لایروبی رودخانه‌ها نیز هیچ اعتباری اختصاص پیدا نکرد. وزیر نیرو با تاکید بر این که سال گذشته نیز عملاعتباری برای فعالیت مذکور تخصیص داده نشد، اظهار کرد: کار گروه نجات دریاچه ارومیه راهکارهای نجات این دریاچه را اولویت‌بندی می‌کند بنابراین ۱۳ پروژه اولویت‌دار در این باره تعریف شده که بخشی از آن‌ها نیاز چندانی به اعتبار ندارند و به صورت مدیریتی قابل حل هستند. چیت چیان همچنین با تاکید بر لزوم مشارکت مردم برای اجرای پروژه‌های نجات دریاچه، گفت: در دومین نشست کار گروه نجات دریاچه ارومیه نیز که روز گذشته در استانداری آذربایجان غربی برگزار شد، بر لزوم اجرای مصوبه‌های پیشین و انجام اقدام‌های فوری با هماهنگی دستگاه‌های محلی و مجموعه‌های ملی تاکید شد.

اشاره‌اول: «جواد بیکار،

از صبح نشستنی پا فیس‌بوک.
ا- یسن را یک کاربر-، پسای فیس‌بوک

محمد جواد ظریف، وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران، نوشته است. ظریف تر آن که چند پیام پاپین تر از آن هم خود دکتر ظریف پاسخش را داده است: «حالا عیب داره جمعه رو با شما باشم؟» این پاسخ در شبکه‌های اجتماعی، حتی برای فیس‌بوک، به مثابه یک رمزگان جالب در میان بسیاری از اعضای این شبکه‌ها دست به دست شد.
اشاره دوم: جامعه‌شناسی، لاقال بخشی از آن، با یک استراتژی کلی یعنی توزیع برابر قدرت در جامعه و به تبع آن حق برابر برای سخن گفتن و حق متفاوت بودن مواجه بوده است. دست بر قضا

تهران آمدند، جایی نداشتند. درنهایت در سال ۱۳۲۷ به مسجد هدایت آمدند که اطراف آن پراز مشروب‌فروشی بود و کمتر کسی برای نماز به آنجا می‌آمد. اما به قدری جوانان جذب شدند که حد نداشت. برداشت ایشان از قرآن، قصص، احکام و اخلاق است. ولی می‌گوید قصص برای آموزش فلسفه تاریخ است. اخلاق هم برای این که با نفس خودمان که پیوسته ما را منحرف می‌کند، مبارزه کنیم و احکام راهنمای عمل ما در اجتماع است. این‌ها همیشه به مسائل و مشکلات ما پاسخ می‌دهند. هر چند که شکل آن‌ها عوض شود.»

«حکومت و دموکراسی در دیدگاه آیت‌الله طالقانی» عنوان سخنرانی «محمدبسته‌نگار» بود.او در ابتدا از شکل‌گیری دموکراسی گفت که در ابتدا از آن شروع شد. «در متون قدیم و با این واژه بر خوردی نمی‌کنیم زیرا برای مردم حقی جز اطاعت قائل نبودند. اغلب مورخان غربی دموکراسی آننی را میثاقی می‌دانستند. اما حالا به آن رسیده‌اند که در بین‌النهرین نیز دموکراسی ابتدایی وجود داشته است. در ادامه نوعی از دموکراسی نیز در صدر اسلام وجود داشت که بیش از همه علی به حاکمیت مردم تاکید داشته است. اما در

مصارف شرب و صنعتی استفاده می‌شود و از این آب برای مصارف کشاورزی استفاده نمی‌شود.این چهره‌مندگار کشوری خاطرنشان کرد:متأسفانه یکی از تبعات جبران ناپذیر کم‌آبی و عدم استفاده از آب در مصارف کشاورزی آمار افزایش مهاجرت از روستاها به سوی شهرهاست. وی افزود:دو مشکل که در حال حاضر دنیا را به خود معطوف کرده و بسیاری

دوران متاخر برای اولین‌بار سیدجمال الدین اسدآبادی به فلسفه استبداد پرداخت. بعد هم شیخ محمد عبده در مصر، اقبال در پاکستان و آخوند خراسانی در ایران نخستین‌بار از استبداد گفتند. بعد از شهریور ۱۳۲۰ این مسائل دوباره مطرح می‌شود. طالقانی در دهه ۲۰ و ۳۰ روی دو مساله اقتصاد (کتاب اسلام و مالکیت) و دموکراسی (کتاب تنزیه الامة) تاکید می‌کند که مردم علاوه بر انتخاب، باید نظارت هم کنند. دموکراسی انتخاب و نظارت مردم است و به آزادیخواهی توجه دارد و می‌گوید که مساله شوراها باید در تمام سطح کشور فعال باشد.»

«لطف‌الله میثمی» امسا با موضوع «تأثیر آیت‌الله طالقانی بر جریان مبارزات دانشجویی» برای دانشجویان سخن گفت: «ایشان نگاه خاصی به جوانان داشتند. این که اگر کسی برود بهتر می‌آید و باید نسل جوان هم به میدان بیاید. زیرا جوان الهام می‌گیرد. باید نسلی را تربیت کرد که در دوران ظلمانی، شهادت برایش مثل آب، گوارا و آسان بود. نسلی که بسنج شده بود در برابر ظلم. ایشان از وحدت حوزه و دانشگاه می‌گفت. اما وحدت، نگرش و ایدئولوژی می‌خواهد. حوزه سمبل قیاس و دانشگاه سمبل استقرار است و چون قیاس مادر

در صدق قرآن هستند مشکل فقر و نفت است اما این دو معضل با برنامه‌ریزی دارای چاره است. در حقیقت می‌توان با برنامه‌ریزی فقر را زدود و برای نفت هم جایگزین مشخص کرد اما اب در حال حاضر یکی از مشکلات بزرگ دنیا است و هیچ جایگزینی هم برای آن نمی‌توان تعیین کرد.

همایش «بازاندیشی در دیدگاه‌های آیت‌الله طالقانی» برگزار شد

طاهره طالقانی، سیدمحمد مهدی جعفری، محمدبسته‌نگار، لطف‌الله میثمی و عمادالدین باقی از آیت‌الله طالقانی گفتند

استقراست. ما عقل جست‌وجوگری داریم که چراغ راهنماست. اما بعد از ایشان بود که جنبش دانشجویی ارتقا و حالت سازمانی پیدا کرد. در واقع به همت آیت‌الله طالقانی حرکتی ایجاد شد که تمامی روحانیت مطرح، این حرکت را تایید کردند. در واقع زیر لوای قرآن نسلی تربیت شد که در صحنه عمل صالح، مبارزه با سلطنت وابسته را در اندیشه داشت که به هم ثمر نه نشست.»

آخرین کسی که در این همایش، پشت‌تربیین قرار گرفت «عمادالدین باقی» بود که درباره «روحانیت و مفهوم نقش» با حاضران سخن گفت: «باید میان روحانی و روحانیت تفاوت قائل شد. ما منی توانیم از یک روحانی، ارزبایی کلی درباره روحانیت داشته باشیم، زیرا لزوما هر که ملبس هست، روحانی نیست. بحث مفهوم نقش با وجود سادگی اولیه، بسیار پیچیده است زیرا تأثیرات فراوانی بر عقاید و شکل‌گیری جریان اجتماعی دارد. هر کسی نقش واحد و ثابتی دارد که مستلزم شرایط خاصی است. نقش هم ثابت و سیال است. جزمیت در تعاریف نقش‌ها مضر است و کسانی که به جنبه‌های ثابت توجه می‌کنند با مشکل مواجه می‌شوند. سیال بودن نقش‌ها روشن است که انسان موجودی است خلاق و خودجوش که هیچ نقش متحرانه و کنسروشده‌ای وجود نمی‌پذیرد. درواقع نقش در باقی نقش‌های کلیشه‌ای را دارای اثرات مثبت و منفی می‌داند و می‌افزاید: «ما بعضی از آن‌ها کلیشه‌ای است. ولی گاهی اوقات کلیشه‌ای هم به ظاهر تقلیل پیدا می‌کند. درست است که پوشش ظاهری است ولی همین می‌تواند اثرات منفی و مثبت بزرگ بر نقش بگذارد. به‌هر حال از لباس روحانی، انتظار پدید می‌آید. هر کسی نقش تعریف شده‌ای دارد و انتظار جامعه می‌رود که از آن عدول نکند. ولی این نقش و گاهی اوقات نقش‌ها شخصیت‌ها را می‌بلعند و تا پایان عمر، همانند آن می‌شود. نقش انکسالی که برحسب مهارتی به دست می‌آید. اما انتسابی با تولد، ایجاد می‌شود. بعضی نقش‌ها تثبیت شده‌اند و بعضی متغیرند که تغییر به دلیل ایدئولوژی‌هاست یا آرمان‌گرایی و واقع‌گرایی با ممکن است در تحولات اقتصادی نقش‌ها از بین بروند یا مستبدانه از بین بروند. در تغییرات هنجاری، ممکن است دیگر تلقی‌ها هم عوض شود و روی نقش‌ها اثر گذارد. منفعت‌طلبی باعث می‌شود همه چیز ماسخ شود. پس ملاک نخستین در دآوری‌ها، الگوهای نخستین است و موارد مذهبی، قومی، جنسیتی یا صنفی ثانویه هستند. رای مردم به روحانیت یا عدم رای آن‌ها نمی‌تواند ملاک باشد. پس الگوی قییم‌ها بانه و غیردموکراتیک راهی ندارد. درواقع اول الگوها هستند. کسی که روحانی باشد، لباسش ملاک ثانوی است. پس الگوی رفتاری و نقشی مهم است.»

دوران متاخر برای اولین‌بار سیدجمال الدین اسدآبادی به فلسفه استبداد پرداخت. بعد هم شیخ محمد عبده در مصر، اقبال در پاکستان و آخوند خراسانی در ایران نخستین‌بار از استبداد گفتند. بعد از شهریور ۱۳۲۰ این مسائل دوباره مطرح می‌شود. طالقانی در دهه ۲۰ و ۳۰ روی دو مساله اقتصاد (کتاب اسلام و مالکیت) و دموکراسی (کتاب تنزیه الامة) تاکید می‌کند که مردم علاوه بر انتخاب، باید نظارت هم کنند. دموکراسی انتخاب و نظارت مردم است و به آزادیخواهی توجه دارد و می‌گوید که مساله شوراها باید در تمام سطح کشور فعال باشد.»

«لطف‌الله میثمی» امسا با موضوع «تأثیر آیت‌الله طالقانی بر جریان مبارزات دانشجویی» برای دانشجویان سخن گفت: «ایشان نگاه خاصی به جوانان داشتند. این که اگر کسی برود بهتر می‌آید و باید نسل جوان هم به میدان بیاید. زیرا جوان الهام می‌گیرد. باید نسلی را تربیت کرد که در دوران ظلمانی، شهادت برایش مثل آب، گوارا و آسان بود. نسلی که بسنج شده بود در برابر ظلم. ایشان از وحدت حوزه و دانشگاه می‌گفت. اما وحدت، نگرش و ایدئولوژی می‌خواهد. حوزه سمبل قیاس و دانشگاه سمبل استقرار است و چون قیاس مادر

جعفر توفیقی:

نمی‌گذاریم دانشجویان به دلیل عقاید سیاسی محروم شود

سرپرست وزارت علوم درباره بازگشت به تحصیل دانشجویان ستارهدار و محروم‌شده به دلایل سیاسی، گفت:فارغ‌از این که چه عنوانی به این دانشجویان داده شده است، همه تلاشمان را می‌کنیم که کسی به دلیل عقاید سیاسی و فعالیت‌های دانشجویی، در چارچوب ضوابط و مبنای آن تحصیل محروم نشود. دکتر جعفر توفیقی در حاشیه بازدیداز نمایشگاه آموزش و خدمات آموزشی با بیان این که در ورودی‌های جدید ارشد و کتر، هیچ کسی به دلایل سیاسی محروم نشده‌است، اظهار کرد: برای دانشجویان سال‌های قبل در این زمینه کمیته‌ای تشکیل شده که مشغول بررسی اعتراضات هستیم و نهایت سعی ما می‌کنیم که مشکلات‌شان حل شود. هنوز در مرحله مقدماتی و در حال جمع‌آوری درخواست‌و دست‌بندی آن‌ها هستیم و با دانشگاه‌ها و کمیسیون‌های مختلف صحبت می‌کنیم تا پس از آن، نتایج آن مشخص شود. توفیقی همچنین درباره وضعیت علیرضا هایی، رییس دانشگاه‌امیرکبیر گفت: موضوع او درباره شکایت یک دانشجو به دیوان عدالت اداری بوده که در نهایت دیوان رای را صادر کرده است، اما او به فعالیتش ادامه خواهد داد و مشکلس برطرف شده است. وی همچنین درباره عزل و نصب‌های صورت گرفته در وزارت علوم و دانشگاه‌ها، اظهار کرد: کلیه عزل و نصب‌ها تنها چهار مورد بوده است که دو مورد آن در وزارت علوم و دو مورد در دانشگاه‌ها بوده که در موارد صورت گرفته بسیار مورد استقبال دانشگاهیان بوده‌است. او در پاسخ به سوالی درباره اسامی روسای دانشگاه‌هایی که خودشان استعفا داده‌اند و این که استعفا ی آن‌ها در حال بررسی است؟ گفت: اجازه دهید ابتدا درباره این مساله تصمیمی گرفته شود و بعد آن را اعلام خواهیم کرد. توفیق در ادامه درباره تغییر در معاونت‌های آموزشی و فرهنگی وزارت علوم، اظهار کرد: در حال حاضر مشغول بررسی هستیم و پس از نتیجه قطعی، می‌توانیم موارد را اعلام خواهیم کرد. وی در پاسخ به سوالی مبنی بر این که ۳۰ درصد ظرفیت آموزش عالی خالی است، با آن‌چه خواهید کرد؟ تصریح کرد: ظرفیت خالی در آموزش عالی به دلیل تراکم تقاضا در بعضی از رشته‌هاست که در این زمینه باید برنامه‌ریزی توسعه‌یافته آموزش عالی بازنگری شود تا پرکردگی متناسب با رشته‌ها باشد. سرپرست وزارت علوم با بیان این که در حال حاضر حدود ۸۰ درصد از داوطلبان، متقاضی ۲۰ درصد از رشته‌ها هستند، گفت: اگر در این زمینه تعامل خوبی با دانشجویان شود، شاهد توزیع بهتر داوطلبان در رشته‌ها خواهیم بود.

بگشاید و ثواب طاعتش را به تو عنایت فرماید» (بخشی از نامه امیر مومنان، حضرت علی (ع) به مالک اشتر).

پوشش: برای آن‌ها که در سال‌های اخیر فیس‌بوک، توئیتر و دیگر شبکه‌های اجتماعی اینترنتی را صرفاً به عنوان ابزار جنگ نرم برای براندازی جمهوری اسلامی ایران معرفی کرده و وجود چنین شبکه‌هایی را تنها تهدیدی علیه امنیت ملی تلقی کردند و هر جا سخن از تبدیل این تهدید به یک فرصت شد، جز حاشیه‌سازی کاری نکردند، شاید این پرشش، پرسشی تامل‌برانگیز باشد: در عصر حاضر، یعنی عصر ارتباطات، به راستی چه فضای بدل را می‌توان برای این شبکه‌های اجتماعی به‌رشمرد که در این مردم، بی‌لکنت زبان و بی‌درنگ زمان، به راحتی با حکامشان (بخوانید خدمت‌گزاران‌شان) به گپ و گفت پرداخته و آرای خویش را رابر آن کنند؟

کن که در آن فارغ از هر کاری به آنان بپرداز،. برای دیدار با ایشان

به مجلس عام بنشین، مجلسی که همگان در آن حاضر توانند شد و برای خدایی که آفریدگار توست، در برابرشان فروتنی نمایی و بفرمای تا سپاهان، یاران، نگهبانان و پاسپانان به یک سو شوند تا سخنگوی‌شان، بی‌هراس و بی‌لکنت زبان، سخن خویش بگوید که من از رسول خدا- صلی‌الله علیه و آله- بارها شنیدم که می‌گفت: و آراست نیست امتی که در آن، امت زبردست نتواند بدون لکت و زبان، حق خود را از قوی دست بستاند. پس درشت‌گوی یاعجز آن‌ها را در سخن گفتن تحمل نمای و تنگ‌حوصلگی و خودپسندی را از خود دور ساز تا خداوند درهای رحمتش را روی تو

سه‌اشاره‌ویک پرشش در باب فیس‌بوک

یکی از عملکردهای جامعه مدنی و به تعبیر ارامین جهانگیرلوی یکی از اهداف آن نیز ایجاد فضاهای گفت‌وگویی است که نه تنها جامعه مدنی آن را میان شهروندان بلکه میان شهروندان و دولت هم ایجاد می‌کند؛ به دیگر سخن جامعه مدنی پلی است میان شهروندان معمولی و دولت. همارس نیز دربار-ه جامعه مدنی، از جامعه‌ای سخن به میان می‌آورد که در آن ارتباط تحریف نشده برقرار شود؛ چشم‌انداز این فراآیند، یک جامعه عقلانی و دارای نظام ارتباطی است که در آن افکار آزادانه ارائه می‌شوند و در برابر انتقاد حق دفاع دارند.

اشاره سوم: «برای کسانی که به تو نیاز دارند، زمانی معین